

NOG INNE MIT D'R JAS AA

Kerkraads tragikomedie in drie bedrijven

door

MAURICE HINZEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NOG INNE MIT D'R JAS AA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAURICE HINZEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

De wieëtsvrau, 't Marie - E sjterk vrommesj dat jing muite hat um weë dan óch de leviete tse leëze. Óngertusje hat het e hets-je dat jraad ezoeë kling is als wie zieng moel jroeës. 't Marie is betrókke bij alles en jidderinne deë bij heur wieëtsjaf in en oes jeet. En 't sjlisse van "De Reziedents" lieët hem nit ónjemuid.

Vertrouwd jezich in de wieëtsjaf, 't Liesbeth - 't Liesbeth is ing erm sjwaad dat meent dat het zie leëve jód óp de rij hat mar óngertusje hilt het ziech sjtoand durch an tieëk tse zitse. 't Verzukt um jidderinne van jauwe road tse vuurzieë, allewel is heur eje leëve inne jroeëse durjeree.

Ing vrundin van 't Marie, 't Sophie – 't Sophie sjteet 't Marie bij woa 't mar jeet evvel het wees óch dat 't mit de wieëtsjaf nit jód jeet. 't Sophie ziet in alles alling mar 't jauwe, blijft laache en verzukt tse helpe woa 't jeet, bis dat 't nit mieë jeet.

't Eva is de doater van 't Marie - 't Eva is de puber-doater van 't Marie en bokst teëje alles óp. Dat wil 't nit mar 't passeert doch. Doadurch is 't kontakt tusje heur en heur mam sjleët. 't Eva wil jeer de wieëtsjaf van de mam uvverneëme en 't Marie wees dat óch mar dat maat 't jraad ezoeë lestieg vuur die tswai. Wail doa is nieks mieë uvver um uvver tse neëme.

't Tessa is óch inne van de kóndsjaf - 't Tessa hat ummer nui iedeje um carrière tse maache, um bedriever tse bejinne en um jeld tse verdene. Evvel 't dinkt noeëts wieër wie d'r naam van 't bedrief, alles wat het aapakt jeet sjeef en het hat 't noeëts jedoa. Dis kier mós 't klappe en het wees dat 't mit de wieëtsjaf nit jód jeet. Flaich hat het ing luezoeng.

't Annelies is al 50 joar hippie en vingt alles priema - 't Annelies kunt en jeet zoeë wie 't hem oes kunt en zoeë wie 't d'r zin hat sjtoa. Het kalt mit jidderinne en 't maat hem nieks oes of jeloesterd weëd of nit. Deëjinnieje deë hem jet tse drinke jieëft, is in deë momang heure betste vrunk en kriet, jevroagd of ónjevroagd, zin of ónzin vertseld.

D'r Hain is inne richtieje tieëke-tuup - Al joarelank kink a hoes in de "Reziedents". Heë wees haarjenaauw woa wat sjteet, repareert zaachens die heë zelve jevrekd hat onger 't motto "Wie kan dat noen passere wa?" en zal noeëts ee umsjtoeëse en al jaar nit went 't ummezeus is. Heë is inne maister in 't uvverdrieve en inne

richtieje sjtuutbroor. Óngertusje wees heë óch wat los is en verzukt doa mit veëdieg tse weëde.

D'r Jean-Pierre is inne sjriever deë in zieng eje welt leeft - Heë sjriefft al minnieg joar van alles en nog jet en hat zoejaar al zaachens ópjesjkd noa inne oesjeëver. Mar inne richtieje klapper hat heë nog nit jemaad. In de wieëtsjaf hat heë zieng eje plaatsj die ummer óp dezelfde maneer jedekd mós zieë, angesj kan d'r Jean-Pierre nit wirke.

DECOR:

“De Reziedents” is ing jemuutlieje wieëtsjaf en ziet oes wie 't jód tsimmer evvel dan sjebbetieg. De betste tsiet hat 't jehad mar karakter hat 't ummer nog.

EERSTE BEDRIJF

(‘t Marie sjteet hinger de tieëk van “De Reziedents” en is de jlazer an ’t poetse. ’t Sophie is óch doa en is de duzje an ’t ring maache. An ziene vaste dusj zitst d’r Jean-Pierre en sjrieff. D’r Hain zitst an tieëk en reegt ziech óp uvver e dues-je Ültje neus-jer dat heë nit ópkriet. Óp d’r hingerjronk huet me duutsje sjlajermoeziek oes de 80-er joare (Manuel goodbye Andrea Jurgens, Der Himmel kann warten Bernhard Brink, die rote Sonne von Barbados zoeë jet)....)

HAIN: *(ópjereegd)* Herjodspeëd! Noen lek miech doch!! *(kloemelt mit ’t Ültje dues-je)* Woarum jeet dat hore dues-je nit óp!!!

MARIE: *(laacht)* Miene leve Hain, reeg diech nit óp. Inne keël wie inne boom en hat sjtriet mit jet neus-jer. Sophie, kiek ins of-ste d’r jong helpe kans.

SOPHIE: *(bekiekt ziech dat sjpèl en laacht)* Enne Hain, wil ’t werm ins nit floepe, wa? *(laacht)* Zal iech diech angesj ing hank helpe? *(leuft óp hem aaf)*

HAIN: *(huet óp mit kloemele en kiekt ’t Sophie aa)* Mie leef Sophie, meens doe noen wirklieg iech krueg dat dues-je nit óp? Dat dues-je hei? *(blijft kloemele)* Dat klingt? Dat iech dat nit óp kreug? Wa?! *(blijft kloemele)*

JEAN-PIERRE: *(oane va zie sjrievens óp tse kieke)* Dat is jenuw wat ’t Sophie meent. Noen los diech helpe doomit datste die neus-jer droes kies. Dan han iech endlieg mieng rauw tseruk en kan wieër sjrieve.

HAIN: *(oes de huegde)* Jean-Pierre, iech han diech jeer mar blief doe estebleef mit dieng naas oes mieng neus-jer.

JEAN-PIERRE: *(sjrieff jewewn wieër)* Maach diech mar jing zörg. Mieng naas zals te besjtimd nit in dieng neus-jer vinge.

HAIN: *(jrielaacht)* Ach nè? En wiezoeë dat dan nit?

JEAN-PIERRE: Wails-te ’t dues-je nit óp kies! *(laacht)*

SOPHIE: Kóm hei mit dat dues-je, dat iech diech help.

HAIN: Dat hoef nit Sophie! Noen los ’t zieë! *(wilt ’t dues-je nit aafjeëve)* Dat is mie dues-je!

SOPHIE: Auwieë Hain, sjtel diech nit ezoeë aa um ezoeë kuttele dues-je ee.

HAIN: *(trukt ing viezaasj)* Iech sjtel miech nit aa. Dat is mie dues-je en iech wil nit dat doa inne aa kunt.

MARIE: *(al laachends)* Ach erme, kriet d'r jong 't dues-je nit óp? Wilt 't nit lukke Hainie? Oejazes, erme erme Hainie. Jeet 't nit? En noen dan wa? Wat mósse vier dan noen doeë, Hainie?

HAIN: *(druf)* Dat wees iech nit.

JEAN-PIERRE: *(nog ummer oane tse kieke en sjriefft wieër)* Wat deë nuedieg hat, is inne ringe luier, inne sjlaag óp die vót en dan ab, noa de haia in, deë verwende pungel!

(Hain, Marie en Sophie drieëne ziech tsejelliech noa d'r Jean-Pierre um en kieke hem verwóngerd aa. Jean-Pierre sjriefft óngertusje jewewn wieër)

En verjès nit um hem vuur 't sjloffte joa óch nog de brós tse jeëve, zoeë vuur 't sjloffte joa hat heë ummer inne jauwe drónk an ziech. Flaich wuur alle tswai de brus besser. Dan sjlieëft heë winniégstens de naat durch.

(Hain, Marie en Sophie blieve kieke en wisse nit wat zie hure. Jean-Pierre sjriefft óngertusje jemuutlieg durch)

En kiek datste hem óch nog örrentlieg lieëts boere, effe uvver de sjouwer legke en ing paar moal óp dat ruks-je kloppe muet 't doeë.

MARIE: *(kiekt noa d'r Hain)* Wie mós iech diech uvver de sjouwer legke?

SOPHIE: *(Entsjlosse)* Doe nit, iech lek d'r Hain waal uvver mieng sjouwer. Dan kans doe hem de brós jeëve.

MARIE: Zaag!

SOPHIE: Wat?

MARIE: Wat ja wat! Dinks doe dat iech d'r Hain de brós jon jeëve?

SOPHIE: Ja, iech jon dat besjtimd nit doeë!

MARIE: Ja, meens te iech?

HAIN: Vrouwlu...

M&S: *(tsezame tjeën d'r Hain)* Sjewieg!

SOPHIE: Iech kan hem doch nit de brós jeëve. Iech han jee iedee wie dat mós, iech han ja nog noeëts kinger jehad. Doe waal. Doe has 't Eva krèje.

MARIE: Ja en! Dat wil nit zage dat iech óp sjtel en sjprónk d'r milch-masjieng aa ken werpe wa.

HAIN: (*Verwóngerd*) Euh, han iech doa óch nog jet uvver tse zage?

M&S: (*werm tsezame*) Nè!!

SOPHIE: Mar doe hás waal inne masjieng. Iech han alling mar de verpakking.

MARIE: (*bis-je wus*) En wie sjtels te diech dat dan vuur, Sophie, dat iech dan jeweun effe e udder óp de tieëk lek en zaan "Hei Hain, leëf diech oes!"

SOPHIE: Dat jeet doch?

HAIN: Estebleef Marie... Sophie, 't weëd e bis-je ónjemeklieg.

M&S: (*tsezame tjeën d'r Hain*) Hain, sjwieg!

MARIE: Dat jeet nit passere Sophie! Dat heë ziech mar e jlaas milch oes de kuche sjnapt. Miene kónsem is oesverkoad.

HAIN: (*flot*) E jlaas milch klinkt jód, dat wirkt vuur miech. (*Marie en Sophie kieke hem aa*) Milch is lekker, hmmm, dat kuert iech sjtonde drinke, milch, mjam, mjam....lekker. (*Hain sjteet óp en jeet noa de kuche*)

MARIE: Doabij bin iech al lang vroeë dat iech alles jód jekroamd han. Iech jon mieng mademsjere nit zoeë mar oespakke.

JEAN-PIERRE: (*oane van 't sjriefwirk óp tse kieke*) Dat letste is jans wiechtieg!

SOPHIE: Wat is wiechtieg? Dat 't Marie ze jód jekroamd hat?

JEAN-PIERRE: Verjès nit um vuur 't sjloffte joa de betsjere mit Zwitsal in tse sjmiere, angesj kriet heë van die roeë elbere in d'r luijer en dat jeucht!....

MARIE: (*bedinklieg*) Hmm, ja, flaich dat iech dan doch mar lever de mademsjere oes pak, dan kans doe d'r Hain losse boere en hem versjuene wa.

HAIN: (*Hain kunt flot tseruk jelofo*) Han iech dat jód jehoeëd?

SOPHIE: Iech kuert waal ins probere of jet kunt (*kuumt alsof het an 't duie is*) Ja! Iech jeleuf iech veul jet, Marie! Dan jef iech hem waal de brós en kans doe d'r Hain losse boere en doanoa insjmiere.

MARIE: Jef dat duie draa, Sophie, drek has te de bóks vól.

(*óngertusje hat d'r Jean-Pierre ópjehoeëd mit sjrieve, kiekt effe*)

óp van zie sjriefwirk en dinkt noa. Hain, Marie en Sophie kieke hem aa. Jean-Pierre ziet hön nit sjtoa. Doanoa sjrief heë wieër)

JEAN-PIERRE: angesj kriet heë van die roeë elbere in d'r luier en dat jeucht... zaat 't Liesje, de hevvam, an de vrouw Nieste. Vier mósse ja d'rvuur zörje dat 't unne klinge könnek jód jeet wa. *(Jean-Pierre sjtópt mit sjrieve, lekt de pen neer, waat inne momang en dinkt noa)* Ja, dat weëd ing sjun jesjiechte! *(Jean-Pierre ziet noen die drei noa hem kieke)* lech bin jet sjuns an 't sjrieve uvver ing hevvam. Zal iech 't uuch ins vuurleëze?

MARIE: *(laacht)* Hant vier dat nit noen jraad al jehoeëd, Jean-Pierre?

JEAN-PIERRE: *(vasbesjlaose)* Marie jeleuf miech, dat weëd 'm! Went dat bóch oes kunt, wa, da bin iech binne.

MARIE: Ja ja, dat zaats te van 't vurrieje óch al. Wie hoosj dat óch alwerm? Ah ja, "De Bling Meële ziet 't nit mieë zitse."

JEAN-PIERRE: Tja, dat lofet nit zoeë richtieg. Mar dit waal, besjtimd!

SOPHIE: En dat bóch doa vuur dan: "De Sjeël meusj ziet alles doebel." Dat woar alling mar jód um sjtub tse vange.

JEAN-PIERRE: Dat wees iech mar dit hei *(wiest óp 't papier)*, dit hei Sophie! Man oh man, dit hei, dat weëd 't jans!

HAIN: *(oane um tse drieëne)* Went 't al ins de haofsjeed wuet wa, mar ja, de haofsjeed van nieks is nog ummer nieks.

JEAN-PIERRE: *(moelt jeweun wieër)* lech zaan 't uuch, dit bóch hei hat alles en is alles! 't Jieëft nieks wat hei nit drin sjteet.

HAIN: Dan is 't ing encyclopedie.

JEAN-PIERRE: Nè, nè, 't is vöal mieë wie dat.

HAIN: Tswai encyclopedieë...

JEAN-PIERRE: Nè Hain, dat meen iech nit. Dit is ing jesjiechte, ing richtieje jesjiechte mit alles dróp en draa en mit jans vöal non-fictie.

HAIN: Aha, ing biebel.

JEAN-PIERRE: *(jieëft 't óp)* Joa Hain, 't is ing nui biebel.

MARIE: Hain, noen blief hinger d'r Jean-Pierre oes, joa! *(kiekt noa d'r Jean-Pierre)* Wils te flaich ing tas tieë bij 't sjrieve?

JEAN-PIERRE: Tieë? Euh, nè danke, has te flaich nog van die neusjer, dat wuur waal lekker. *(laacht, d'r Hain drieënt ziech belaidiegd um)*

HAIN: Heë kan die van miech han, miech is d'r appetiet verjange.

JEAN-PIERRE: Nè danke, iech häu jeer e frisj dues-je, nit dat woa heë de janse tsiet mit hat zitse kloemele. Heë hat zoejaar dróp je-oamd!

HAIN: Woa kuns doe miech mit? Zunt mieng neus flaich nit jód jenóg vuur d'r heer Jean-Pierre of wat? Zalle vier ze angesj vuur diech oespakke en dan óp kluur óp inne telder legke?

JEAN-PIERRE: *(laacht)* Oespakke zeët e. Nè danke Hain, iech jeleuf bes dat dieng neus jet bezóngesj zunt mar iech häu doch jeer e frisj dues-je neus-je van 't Sophie.

SOPHIE: Iech zal 't diech zoeë bringe wa.

HAIN: *(an 't moete)* Pfa... mieng neus zunt nit jód jenóg vuur d'r heer auteur doa.

MARIE: Hain, noen los diech nit jek maache. Iech jeleuf diech óp die woad dat dieng neus-jeer priema zunt.

HAIN: *(belaidiegd)* Neus.

MARIE: *(laacht)* Neus.

HAIN: *(Nog ummer belaidiegd)* Ja, dat zaat iech.

MARIE: *(E bis-je ónjedoeldiegd)* Hain, noen is 't jód jeweë wa, doe moete tiejer. Sjtél diech nit ezoeë aa en los d'r Jean-Pierre mit rauw.

HAIN: Joa joa, 't is al jód. Iech jon effe noa 't huus-je en dat miech jinne an die neus kunt wa! *(Hain sjteet óp en jeet aaf)*

(d'r Hain sjteet óp en jeet aaf. 't Marie jeet wieër mit jlazer sjpeule, 't Sophie bringt e nui dues-je neus-jeer noa d'r Jean-Pierre deë werm an 't sjrieve is en doanoa jeet 't Sophie wieër mit de duzje ring maache. Óngertusje kunt 't Eva erinner, het hat de post i jen heng en lekt die óp de tieëk, sjnapt ziech de doeës neus-jeer van d'r Hain die óp de tieëk ligke, maat die óp en bejint tse knauwele, paaft zieng tèsj in inne sjtool, zetst ziech mit d'r ruk óp 't Marie aa en hat sjleëte zin)

EVA: *(ónjeintresseerd)* De post.

MARIE: *(freulieg)* Hey kink! *(sjnapt ziech de post en kiekt d'r durch hin)*

EVA: Mmm.

MARIE: *(sjtópt mit wirke)* Eva, is alles jód?

EVA: Mmm mm.

MARIE: Eva, iech vroag of alles jód is.

EVA: (*kót aaf*) Iech zaan doch, “mmm”.

MARIE: Ja en wat betseechent dat?

EVA: (*je-irriteerd*) Aaah mam, dat betseechent dat dat “mmm” betseechent.

MARIE: 't Sjpietst miech mar iech kal jee Pubers. “Mmm”, is dat dan jód of sjeët wa? Is jet passeerd, has te urjens pieng, felt diech jet?

EVA: Auwieë hei, bin iech jraad binne, krien iech al e dreide-jraads verhuur.

MARIE: 't Is jee verhuur meëdsje, iech wil alling wisse of 't jód mit diech jeet.

EVA: Mmm.

MARIE: Jeet alles jód óp sjoeël, has te sjtriet mit d'r inne of d'r angere, (*fluustert*) bis te flaich an de daag?

EVA: (*jans ónjemeklieg*) Maham!

MARIE: Watte? Dat darf iech doch waal vroage wa. Has te nog jet um diech tse verzörje, mótsje angesj jet va miech han?

EVA: (*Tsisjt wus*) Mam, iech bin nit ónjesjteld! Noen los miech mit rauw! Doa wil iech nit uvver kalle en dat jeet diech óch jaar nieks aa. Iech ving dat ónjemeklieg!

SOPHIE: Joa, dat ving iech óch, dat dat ónjemeklieg is. En dat kunt ummer went 't nit oeskunt. Has doe dat óch? Kremp, boechpieng, jedeuns! Weë ziech dat bedaad hat wa, deë hauw besjtimd jinne hoemoar. Jidder mond werm ópnui d'rzelfde oelk. Van miech darve ze dat haode.

EVA: Sophie! Iech wil 't doa nit uvver han!

MARIE: Joa en dan noa al die joare, wa, dan meenste datste d'r vanaaf bis wa, mar dan, dan bejint 't pas. D'r uvverjank en dan witste al jaar nit mieë woa tse draa bis.

SOPHIE: Zoeë aod bin iech nog nit.

EVA: En iech besjtimd nit! Iech wil 't doa nit uvver han, boh hei!

MARIE: (*moelt jewleun durch alsof 't Eva nieks jezaad hat*) Kinger nè, dan has te 't kaod, dan óp-ins bluedieg werm, alle kleier aa, dan

werm alles oessjtreufe. Kriesje um nieks, um nieks! “Wie-kent-kwis” mit die marmotte, wits te waal! Dan sjneurt d'r André van Duin hinger d'r Albert Mol aa in deë bak en dan verpast deë dat laoch! Boh, dan kans te miech bij-ee kere.

SOPHIE: Joa joa! Of went d'r captain Stubing likt tse jöbbele óp zieng eje Love Boat. Dan veul iech óch al jet erópper kroefe!

EVA: Sophie! Mama! Sjeit estebleef oes!

MARIE: Ach kink, dat is nog nieks. Dan kries te óch nog ins 't jewieët d'rbij. Doe weëds dikker óp plaadzje woa me dat jaar nit wil. Wen iech al noa sjokkelaad kiek, man, dan weëd mieng batterij in inne sjlaag inne vól-jelane accu.

SOPHIE: En Marie, wie is dat dan mit euh..... ja wits te.... mit euh.... de....

EVA: Sophie, noen huur óp d'rmit! Iech wil dat nit wisse van mieng eje mam!

MARIE: Ach Sophie, dat weëd laider óch winniejer. Mar die kier datste dinks, ja, doa junt vier nog ins, dan wuur 't óch hendieg went me dan waal inne man häu wa. 't Jeet óch angesj mar mit inne man is dat doch, ja, besser.

(d'r Hain kunt óngertusje erinner, sjnoeft zieng naas, hóst ins lekker durch en trekt ziech nog de bóks reët noa ziene bezuk an 't huus-je. 't Marie en 't Sophie kieke hem aa. 't Eva blijft ónjemeklieg de anger zie oes kieke)

SOPHIE: *(kiekt noa 't Marie en laacht)* Witste 't zeker?

HAIN: *(jelukkelieg)* Aah, dat hat miech effe jód jedoa. Herlieg, went me 't nog veult kómme wa. Went deë dan zoeë effe an de hingerduur klopt. Mar dat zal iech uuch zage wa, dat woar miech doch ing sjwoar bevalling, Jezzes-mariëntjoeëzef nè, dat woar inne kabènes! Went deë óch mar ezoevöal jroeëser wuur jewee *(wiest mit de heng)*, dan kreug deë óp 't jemeendehoes ziene eje pas, dat sjweer iech diech.

MARIE: *(kiekt tseruk noa 't Sophie en laacht)* Mar oane man jeet 't óch waal. *(pakt de post werm óp en kiekt wat 't allemoal is)*

HAIN: *(leuft noa zieng plaatsj an de tieëk)* Zaag, woa is mie dues-je mit de neus-je hin?

EVA: Meens te die hei? Die zunt óp.

HAIN: Mieng neus-je? Óp? Mieng neus-je! Eva! Marie! Eva! Marie,

noen zaan doa doch ins jet van.

MARIE: Mmm. *(Eva jrielaacht)*

HAIN: Watte?

MARIE: Ja, wat iech zaan, mmm!

HAIN: Ja en, wat betseechent dat dan?

MARIE: Vraag dat mar an 't Eva. *(jeet wieër mit de post, lekt e deel reklaam voet en maat inne brif óp)*

HAIN: Eva, wat betseechent dat, dat mmm?

EVA: Dat betseechent... wat 't betseechent, wa mam. *(laacht noa 't Marie)*

HAIN: Fain, noen wees iech nog nieks. En mieng neus-jeer zunt voet. Doe bis bedankd wa. Mar Eva, doe kans miech waal vertselle wie doe dat dues-je ópjekrèje has? 't Sophie kroog 't nit en iech óch nit.

SOPHIE: Wie? 't Sophie kroog 't nit. 't Sophie hat 't dues-je jaar nit in heng jehad. D'r heer wool 't ja nit aafjeëve.

HAIN: *(loestert nit noa 't Sophie)* Marie, has te e nui dues-je vuur miech, iech han alwerm plaatsj in d'r boech.

EVA: Jef 't miech mar Sophie, dan maach iech 't óp vuur d'r Hain. *(kriet 't dues-je, leuft noa d'r Hain en maat 't ónger 't lofe óp)*

JEAN-PIERRE: Eva, kóm ins, iech wil diech jet losse leëze.

EVA: Mós dat noen? Iech bin bezig.

JEAN-PIERRE: Mit wat?

EVA: Mit dinger.

JEAN-PIERRE: Dinger?

EVA: Joa, ram wiechtieg.

JEAN-PIERRE: Watte da?

EVA: Aowieë hei, bejins doe noen óch al. Iech weëd mui van al die vroage.

JEAN-PIERRE: Kóm noen effe, iech wil jeweun wisse watste d'r van vings. En doanoa kans te werm jon doeë alsof-s te jet dees.

EVA: *(mit e lank jezich)* Jooaaaa, iech kom al.

(Eva sjteet óp en leuft noa d'r dusj van d'r Jean-Pierre. Óngertusje jeet de duur óp en kunt 't Tessa erinner dat tse tsóg)

is mit zieng wirkètèsj en doabij inne hendiege hantier maat)

TESSA: *(ruft durch de wieëtsjaf)* Sophie! Sophie, inne doebele espresso, hoppa, hoppa, andele!

SOPHIE: *(laacht)* Olé!

TESSA: Nè nè, oane milch, alling mit vöal espresso!

HAIN: Bis te nog nit druk jenóg van diechzelter?

TESSA: 't Bedrieffsleëve is hël Hain en iech mós heller zieë. 't Kan ummer drukker en d'r masjieng mós blieve lofe. *(d'r tillefóng jeet uvver, Sophie bringt 't Tessa d'r espresso dat dem in inne kaljeer eraver kiept)*

MARIE: *(numt óp)* Mit de Reziedents, mit 't Marie. Ja.... joa, dat is hei, dat kunt jraad erinner. Tessa, dat is vuur diech.

TESSA: Weë is 't?

MARIE: Dat wees iech doch nit, deë man vroagt noa diech. Wie wees deë ubberhaupt datste hei bis? *(Jieëft Tessa 't heur)*

TESSA: *(mit de hank óp 't heur)* Wie? Dit hei is mie wirk-adres.

MARIE: Die wat?

TESSA: *(loestert al nit mieë)* Ja, hei mit 't Tessa Vandale... wat?... ja...nè...nit wie d'r Hollendsje dieksiejoneer.... Dat is d'r Van Dalen... ja... Van.... Ja... Dalen..... ja nè dat bin iech nit.... nit... dat iech dat nit bin! Iech bin Vandale.... Ja, jenuw, wie de foesbalklökkere..... *(ruft noa 't Marie)* Marie, euh, Marie! Espresso, doebel, pronto! *(tseruk noa 't heur, Marie kiekt óngertusje bedinklieg noa inne brif dem het ópjemaad hat)* Ja, 't Tessa Vandale van Wieks BV..... Herjodspeëd.... Wieks, jroeëse "W", klinge "ieks" en angesj nieks. Noen loester, iech han jet besjteld en 't lajer hat miech aajeróffe dat dat jeliëverd woeët... wat?... weë miech aajeróffe hat.... 't Lajer... ja... 't lajer!! *(zuet)* Ja mieng mam ja, die hat miech... ja....mar doa is jet sjeef jejange....sjeef....SJEEF....dat doa jet sjeef jejange is. *(kriet ziene doebele espresso van 't Sophie en drinkt dem in ing kier leëg, ruft noa 't Marie)* Marie! MARIE! Nog inne. Ja, hallo....wat mós iech mit doezend lieter sjongswieks? Doezend! Uur hat miech e vaas van doezend lieter vuur de vuurduur jeplaatsjd en noen kunt d'r lajerchef....ja....jaha *(zuet)* ...de mam, nit mieë erinner....Wat junt vier doomit....wat han iech? Watte? Iech haü dat zoeë besjteld? Toepjoep, doe jedöpde, iech besjteld doch jing doezend lieter sjongswieks....in könneksblauw! Iech han

doezend moal inne lieter besjeld.

SOPHIE: (*laacht*) Iech jeleuf dat 't Tessa ziech werm ing jemaad hat.

HAIN: (*dinkt noa*) Könneksblauw is bes sjun, dat past bij mieng oge.

TESSA: Ja... doezend moal.....inne lieter.... Doezend flesje, nit ee vaas.....dat krien iech doch noeëts voet.....dat dat nit in miene auto past.....inne Fiat Panda....ja.... Panda.....doe meens dat dat passe jeet? Doe haofjehange duurjesjpan doe (*kriet de dreide portsiejoeën Espresso van 't Sophie en sjudt óch dem werm zoeë erinner*) Marie, maach miech mar ing jroeëse tas! (*Marie huet hem nit wail het d'r brif an 't leëze is*) Loester...noen loester...doe kuns dat vaas óphoale....datste dat kuns óphoale...ja...dizze middieg....jazicher doe, meens te iech kuem dat óch nog bringe.....has te evvel d'r hód jód hange...óphoale en umsjudde in doezend flesje van inne lieter....óphoale.... d'r lajerchef kunt heem nit erinner..... jaha... de mam...die mós nog kaoche! (*hengt óp en zuet ins deep*)

MARIE: (*kiekt óp van d'r brif en lekt dem óppen tieëk*) En Tessa, jeet 't e bis-je?

TESSA: 't Jieëft ezoeë vöal aier óp de welt, zoeë vöal honder jieëft 't jaar nit. En al die aier wa, al die aier, die krien iech jiddere daag an 't heur.

SOPHIE: Hei Tessa, dieng veerde portsiejoeën Espresso. Is dat nit e bis-je vöal?

TESSA: D'r motor mós lofe Sophie, lofe mós deë en dat hei (*pakt de tas in alle tswai de heng en kiekt mit jroeëse oge*) dat hei is miene sjpriet! (*Drinkt inne sjloek en óngertusje jeet d'r tillefóng werm aaf*) En vier junt werm durch! (*'t Marie numt alwerm óp*) Mit de Reziedents, los miech roane, uur móst 't Tessa han? (*Jieëft 't heur an 't Tessa*)

TESSA: Weë is dat?

MARIE: Klinkt bekankd, ing auwer vrouw mar iech kan heur nit heem bringe.

HAIN: (*Al laachends*) Dan vaar iech 'm waal.

TESSA: Ing auwer vrouw zeës te? Tessa Vandale, Mufetieg BV, went alles mós ruuche wie de oma, mit de tsikretaresse van de.... Ah... mama... doe bis 't. Watte? Doe móts..... mama.... Doe móts miech.....mama loester, doe móts miech nit óp..... Mama.....datste miech nit óp miene..... watte? Ja, noen

loester.... Róf miech nit aa óp mie wirkadres.....ja...nè.... is doch waal.... Dat dat waal woar.... Ja.....dat dat waal woar is..... Ja, woavuur rufs te miech aa? Wat? Joa mama, joa mama, JOA MAMA. Dat vaas weëd ópjehold, dizze middieg nog! *(noa 't Marie mit de hank óp 't heur)* Is de mama.

MARIE: *(laacht e bis-je mar is nit jans d'rbij)* Ja, zoeëjet daat iech al.

TESSA: Joa mama, adieë ma... ja mama, joa.... Joa... iech zaat joa! Dat iech joa zaat! Bis sjpieëder mama.... Wat? Wat zeës te? Ah ja, zaan dat da... óch adieë wa. Ja, 'dieë, 'dieë, joa dizze middieg! *(hingt óp en drinkt d'r letste sjloek Espresso, tjeën d'r Hain)* Boh Hain, 't is ing jauw blutsj wa, die mam va miech mar die meent dat ze alles in inne sjlaag mós doeë.

HAIN: Doa has doe jing las van wa, Tessa. *(wil ziech jraad ing hank neus-jeer noa d'r mónk in duie)*

TESSA: *(huit d'r Hain óp de sjouwer woadurch de neus-jeer óppen eëd valle)* Nè, wirklieg, dat han iech noen jaar nit. Iech don lever éé dink jód dan dat iech tsing deel vuur de vót hauw. *(en nog ing kier jeet d'r tillefóng aaf)*

MARIE: Iech pak nit mieë óp, zal doch waal werm vuur diech zieë.

TESSA: Jedrenksjesjef Foezel, vuur went 't Bedrief óp de Flesj jeet, mit 't Frieda..... Ja, jódde oavend.... Auwieë mama! Doe alwerm! Dit is nog ummer mie wirkadres mama. Zoeë flot endert ziech deë nómmer nit. Nè! Nèhè!! Wat is da dis kier? *(Noa d'r Hain)* Dat is de mama. *(wieër mit de mam)* Teëje d'r Hain.... D'r Hain.... D'r HAIN! Ja... deë van de tieëk ja. Of deë hei woeënt? Nè mar dat liecht waal dróp wa. Ja... eja... Of deë wat hat? Wat.....? Mós iech 'm dat vroage, iech? Da waat.... Euh Hain?

HAIN: Wat is 't?

TESSA: Ja, euh.... iech mós diech van de mama jet vroage.

HAIN: Watte da, da vroag endlieg.

TESSA: Dus ja, de mam weul jeer wisse..... *(hult effe oam)* De mam weul jeer wisse ofste inne sixpack has.

HAIN: *(uvverrasjd)* Wat mós iech han?

TESSA: Inne sixpack, wits te waal, inne sixpack.

MARIE: *(bejint mit laache)* Deë hat jinne sixpack, deë hat e beervaas.

HAIN: Sixpack, beervaas. Iech wuur al lang vroeë mit e jeweun beer.

TESSA: *(mit 't heur)* Nè mama, hat e nit... angesj nog jet? Iech bin

an 't wirk hei.... Ja.... in de Reziedents ja.... joa mam, wie ummer.... Watte? Jazicher is dat wirke.... Iech bin hei wirk an 't besjprèche. Iech mós wieër, druk, druk, druk. Adieë mama! (*hingt óp en kiekt noa d'r Hain*) Zal iech ós dan mar ee oes-jeëve? Marie, kans te d'r Hain ee maache en vuur miech nog inne doebele Espresso estebleef.

MARIE: Mie leef Tessa, mit al deë Espresso bliefs doe besjtimd bis nieëkste wèch mitwoch wakker, dat kan nit angesj. Zal iech diech inne wien in-sjenke? Iech han inne faine druege wiese wien.

TESSA: Ja dat wa, dat han iech dus noeëts bejrèfe wa, dat van deë druege wiese wien.

MARIE: Wie?

TESSA: Ja, van dat deë drueg is, dat bejrief iech nit. Went dat doch ezoeë is wa, dat deë drueg is, deë wien, drueg, knaokedrueg, dat diech de tumbleweeds durch de moel winge, wa, zoeë drueg, wiezoeë is 't jlaas dan naas?

HAIN: Dat ving iech noen evvel ins ing jauw vroag. Dat bejrief iech óch nit. Mar ja, noen wie vier dan doch bij dat thema zunt: iech sijnap da werm nit dat iech van 4 Triepel beer doebel kiek. Doa sjtint doch óch jet nit.

MARIE: (*laacht*) Doe kans vroeë zieë datste jee Bokbeer drinks angesj kreugste óch nog de heure d'rbij.

(de duur van de Reziedents jeet óp en erinner kunt 't Liesbeth, jans oes 't huus-je. Het zukt ziech zieng plaatsj an de tieëk en hoddelt um óp de kruk tse kómme. Óngertusje blijft 't mar mit d'r kop sjogkele en jans bedinklieg kieke)

Hey Liesbeth, alles jód? Liesbeth? Wat is los?

LIESBETH: (*verdrislieg*) Oh Marie.....Marie, Marie, Marie.

TESSA: Liesbeth, zets diech en vertsel. Wat is passeerd?

LIESBETH: (*verdrislieg*) Ach Tessa.....Tessa, Tessa, Tessa.

HAIN: Allèh Liesbeth, tseech diech man en sjtel diech nit ezoeë aa.

LIESBETH: (*verdrislieg*) Ow Hain.....Hain, Hain, Hain.

JEAN-PIERRE: (*kiekt óp*) Hey Liesbeth, doe hei? Wat ing uvverrasjoeng!

LIESBETH: (*kriesjensbreed*) Aowieë Jean-Pierre.... Jean-Pie----
(*weëd óngerbraoche durch 't Eva*)

EVA: Liesbeth, maach 't nit ezoeë sjpannend en vertsel wat los is.

LIESBETH: (*Mieëtsjt*) 't Is ezoeë sjaad, zoeë sjaad. Iech hauw 't nit jezieë en iech hauw miech nog jezaad, noen kiek ins richtieg, zaat iech. Iech huur 't miech nog zage dat iech 't zaat mar iech han nit jekiekd. Iech.... Iech.....

MARIE: (*bezörgd*) Ocherm Liesbeth, noen oam ins deep durch en vertsel ins wat los is.

SOPHIE: Iech maach diech flot e tes-je kaffieë wa, dan kuns te werm bij de dieng.

TESSA: Inne Espresso vuur miech, inne...

SOPHIE: ...doebele, joa, iech wees 't.

HAIN: Ja, wentste dan doch bezig bis wa, dan maach miech nog mar e beersje.

JEAN-PIERRE: Tieë vuur miech estebleef, Sophie.

MARIE: (*bis-je wus*) Zaag jonge! 't Liesbeth hat leed en uur dinkt tse ieëtsj alling mar an uuch zelve! Zoeë junt vier hei nit mit-ee um wa!

EVA: (*kiekt vasbesjlaose*) Joa mama, doe has reët. Doavuur han iech miech dan óch jinne Shandy besjtelde bij 't Sophie.

MARIE: Eva! (*kiekt noa 't Liesbeth dat jraad d'r kaffieë van 't Sophie hat krèje*) Zoeë Liesbeth, noen vertsel, wat is los?

LIESBETH: (*tusje de troane durch inne zuet hei en doa*) Iech wirk ja bij de dagbesteding wa en vier hant dizze middieg mit de bewoeënere oeëster-aier jezoeëd. Iech zaat an d'r Loewie, d'r sjef, zaat iech, zalle vier aier zukke doeë?

HAIN: Euh Liesbeth, 't is oktober. (*vuur d'r regisseur: hei kan me d'r mond of d'r datoem neume van deë oavend dat 't sjtuk ópjeveurd weëd*)

MARIE: (*oane noa d'r Hain tse kieke, wus*) HAIN! Sjewieg!

HAIN: (*jans häusj*) Joa joa.

LIESBETH: Joa, doa hauw iech óch nit aa jedaad, iech vóng 't al raar dat vier jing aier vónge...

MARIE: En doavuur bis te noen verdrislieg.

LIESBETH: (*blieft verdrislieg moele*) Joa... Nè... doavuur nit. Doe zaat iech, dan kuete vier trefbal helle mit jidderinne en d'r Loewie en 't Fienie dórve dan de jrupjere maache... en... en....

HAIN: Jinne wool diech in d'r jroep han...

MARIE: HAIN! Los 't zieë!

LIESBETH: En... jinne wool miech in d'r jroep han. (*kriesjt jet heller*)

HAIN: Estebleef.

SOPHIE: Hain!

HAIN: Watte?

MARIE: (*wus*) Herjodspeed Hain, dui diech ing zök drin! (*bezörgd noa 't Liesbeth*) Erm Liesbeth, en doe hauwts te 't nit mieë en woeëtste troerieg, wa?

LIESBETH: Joa....Nè.... an d'r sjloes van d'r middieg doe kroog iech e iedee en iech zaat, vier junt Versjtèche helle en dat vóng jidderinne priema, Marie.

MARIE: Joa meëdsje, dat wees iech. (*laacht*) Dat dees te hei óch ummer went 't óp 't betsale aa jeet wa.

LIESBETH: (*moelt druvver hin*) Dat is ezoeë sjun en witste wat 't aller-, allersjunste woar Marie? (*Liesbeth laacht e bis-je durch de troane hin*)

MARIE: Nè Liesbeth, wat woar 't sjunste?

HAIN: (*häusj tjeën d'r Jean-Pierre*) Het dórf 'm zieë.

JEAN-PIERRE: (*ruft oes*) Hain!

MARIE: (*wus*) Jean-Pierre! Bejins doe noen óch al!

JEAN-PIERRE: (*verwóngerd*) Wat is da noen?

HAIN: (*wiest óp d'r Jean-Pierre*) Ha ha!

MARIE: (*wus*) Hain! Jef 't draa, joa!!

LIESBETH: Iech dórf 'm zieë! Iech hauw 't ja óch bedaad wa vuur de lu. En iech bejón mit tselle bis vunnef en tswantieg. 't Hoes is ja nit al tse jroeës en versjtèche kan me ziech doa al flot.

MARIE: Zoeë, bis vunnef en tswantieg. Dat is dan óch waal wied jenóg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto